

Gebiedsbeschrijving

Deze wandeling voert door een bos dat zijn naam Dennenheuvel nog steeds eer aan doet want er zijn veel naaldbomen en heuveltjes met verspreid loofbomen. Bij het bosbeheer geeft men voorrang aan loofhout, waardoor een meer gevarieerd bos ontstaat met meer dier- en plantensoorten.

De wandeling voert langs een sprengkop van de Zwaanspreng. Deze spreng is gegraven in 1867 om het Apeldoorns Kanaal van water te voorzien. Tegenwoordig wordt de Zwaanspreng, die in 1989 en 2007 is gerestaureerd, door Waterschap Vallei en Veluwe onderhouden om haar natuur- en cultuurhistorische waarde.

Geschiedenis

Dennenheuvel behoorde tot in de 19de eeuw bij een marke, gemeenschappelijke landbouwgronden, die Engelandertolt en Bruggelen heette. Tot die tijd was het waarschijnlijk woeste grond met heide en struiken. De begroeide stuifduinen op Dennenheuvel herinneren aan de tijd vanaf de Middeleeuwen tot de 19de eeuw, toen de Veluwe bestond uit zandverstuivingen en heidevelden.

Toen de Amsterdamse tabakshandelaar Ten Sijthoff in 1900 het landhuis Dennenheuvel met de heidegrond erbij kocht, waren de oude tijden voorbij dat de schapen de heide in stand hielden en met hun schapenmest de zanderige akkers vruchtbaar hielden. Kunstmest was ondertussen uitgevonden en de heide was niet meer nodig. De Heidemij ontgon de heide, die toen plaats maakte voor landbouw en bos.

In de Tweede Wereldoorlog is er veel gekapt voor brandhout. Dit blijkt uit het feit dat veel bomen tussen 1940 en 1950 zijn aangeplant. In 1952 kocht een Enschedese textielabrikant het landgoed en verkocht het later door aan de gemeente Apeldoorn. Een groot deel kwam in handen van TNO en Philips terwijl ook voor de aanleg van de A1 een stuk verloren ging.

In 1984 werd een stuk verkocht om woningen te bouwen. Het landhuis en de bijbehorende boerderij het Zwaantje waren toen al afgebroken.

IVN Apeldoorn

IVN Natuureducatie laat jong en oud beleven hoe leuk, gezond én belangrijk natuur is. Dat doen we met natuuractiviteiten, excursies, cursussen, landschapsonderhoud, projecten, wandel- en fietsroutes (bijvoorbeeld via de gratis IVN Natuur app).

Ommetjes

Ommetjes zijn korte wandelingen die je uitnodigen in je eigen woon- of werkomgeving op pad te gaan. Er zijn tal van ommetjes in en rond Apeldoorn beschikbaar; ook speciaal voor kinderen en hun (groot)ouders. Download de ommetjes gratis via de website

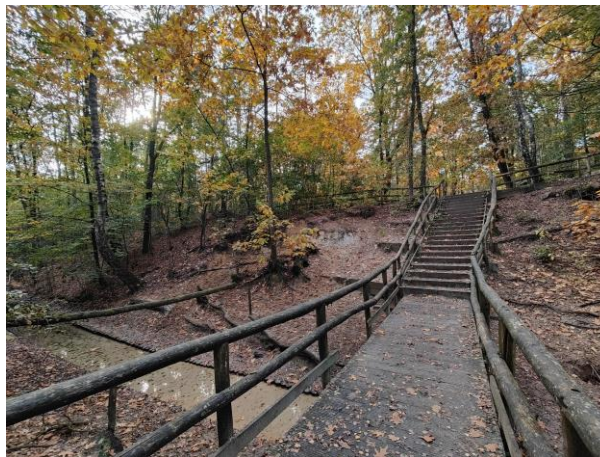
www.ivn.nl/afdeling/apeldoorn/ommetjes/

Lid worden van IVN?

Steun het werk van IVN Apeldoorn door lid te worden. Als lid geniet je vele voordelen en ontvang je bovendien vier keer per jaar het afdelingsblad Groenvoer en de maandelijkse digitale nieuwsbrief. Blijf zo op de hoogte van de activiteiten in ons werkgebied: de gemeenten Apeldoorn, Voorst en Epe. Meer informatie en aanmelden via doemee.ivn.nl/word-lid.

Tip

Wandel ook het ommetje Winkewijert. Deze start op het parkeerterreintje aan de Zr. Meyboomlaan tegenover Randerode (nr. 10).

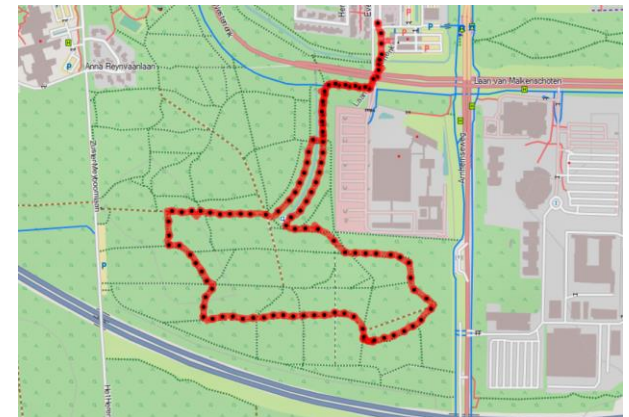
Ommetje Dennenheuvel Een vergeten landgoed

Het begin- en eindpunt: Tegenover Kadastergebouw, Laan van Westenenk 701, Apeldoorn

Lengte: circa 3 k.

Coördinaten: 52.179983, 5.959439

Versie: 202410

Iedereen doet het op z'n tijd... een ommetje maken. Lekker een frisse neus halen met (klein)kinderen, de hond of gezellig bijkletsen met kennissen. Wandelen in het groen ontspant en is goed voor lijf en leden. IVN Apeldoorn deelt graag leuke en leerzame natuurweetjes. Wandel dit ommetje en ontdek het vergeten landgoed Dennenheuvel.

Ommetje Dennenheuvel

Een vergeten landgoed

Steek vanaf het startpunt de Laan van Westenenk over en loop rechtsaf over het fietspad. Neem het eerst onverharde pad (bij een groene slagboom) linksaf. Loop door tot het bruggetje, steek deze over en ga meteen linksaf, langs de sprenghoeft. Ga aan het einde schuin rechtdoor (het derde (brede) pad van links). Loop door tot voorbij de eerste kruising. Langs dit deel van het pad staan hoge Douglassparren. De Douglas herken je aan de typische stam (heeft iets weg van bastognekoekjes), kegels met de uitstekende slipjes en de citrusgeur van de naalden. Zaden van deze spar zijn in 1827 door de Schotse zadenverzamelaar David Douglas vanuit Noord-Amerika naar Europa gebracht. De boom is in verschillende Europese landen een belangrijke houtleverancier. Vooral in de herfst zijn er links en rechts van dit pad, maar eigenlijk ook langs de hele route, veel verschillende soorten paddenstoelen te vinden.

Ga bij het volgende pad linksaf. Op de heuvel ga je linksaf, bij de volgende splitsing ga je rechtsaf en omhoog (langs monumentale Douglassparren). Bij einde links en direct weer rechtsaf en omhoog. Bij einde pad linksaf. De heuvels hier zijn zogenaamde stuifheuveld, ontstaan in de tijd dat het zand nog vrij spel had op de Veluwe, tot aan het eind van de 19de eeuw. Dit was een gevolg van eeuwenlang uitputtend gebruik van de grond. Een eindje verder is rechts een bosje met lariksen. Deze naaldbomen zijn te herkennen aan de naalden die met vele tegelijk in een kokertje op de tak zitten. In de herfst verkleuren de naalden oranjegeel waarna de lariks als enige naaldboom haar naalden in de winter verliest.

Het pad buigt aan het einde naar rechts. Blijf op de viersprong rechts aanhouden het licht stijgende pad op. Direct daarna, bij het bordje Ruiterspad, linksaf.

Direct links aan het begin van het paadje staat spar die oorspronkelijk niet in Nederland voorkomt. Het is de westelijke hemlockspar, te herkennen aan de meestal hangende top. Opvallend zijn de kleine zachte, verspreid omhoog en omlaag gerichte naalden, die groen van boven en licht van onderen zijn. Deze sparren zijn vanuit Noord-Amerika ingevoerd om hun sierwaarde.

Rechts staan varens die als veren uit een punt in de bodem spruiten. Dit zijn brede stekelvarens. Varens planten zich voort met sporen in plaats van zaden. De bruine sporendoosjes zitten op de achterkant van de bladeren. De brede stekelvarn is een van de grootste varens van Nederland. Op de bladpunt heeft de plant stekeltjes, vandaar de naam. Zij komt voor op een zure en vochtige bosbodem. In de winter sterft ze af.

Paddenstoelen

Het hele jaar door en vooral de herfst zijn er in dit bos paddenstoelen te zien. Let eens op hoeveel vormen, kleuren en afmetingen je tegenkomt. Vele hebben een hoed op een steel, maar er zijn ook schijfvormige en bolvormige paddenstoelen. Sommige groeien op de bodem en andere op hout. Soms zie je een paddenstoel alleen staan, terwijl er ook hele bundels of groepen te vinden zijn.

De eigenlijke plant van een paddenstoel is meestal onzichtbaar onder de grond: zij bestaat uit een massa fijne draden die voedsel opneemt, de zogenaamde zwamvlok of mycelium. Paddenstoelen hebben geen bladgroen en daarom zijn ze afhankelijk van groene planten voor hun energievoorziening (suikers). Ze halen hun voedsel uit dode of levende planten, of ze leven samen met een boom, waarvan beide voordeel hebben.

De paddenstoel die je ziet is de vrucht, zoals de appel aan de appelboom. Onder de hoed worden de sporen gevormd voor de voortplanting. Paddenstoelen spelen een belangrijke rol in de kringloop van de natuur.

Blijf het paadje volgen dat net over het hoogste punt naar links afbuigt. Je neemt hier het meest rechter pad dat naar links afbuigt. Hier staan Amerikaanse eiken. De Amerikaanse eik komt oorspronkelijk uit het oosten van Canada en het Noordoosten van de VS en is veel als laanboom aangeplant vanwege zijn mooie herfstkleuren van geel tot intens rood.

Na de Tweede Wereldoorlog werd hij geplant als eerbetoon aan de Amerikanen. De boom met de kenmerkende grote bladeren en eikels heeft een groot aanpassingsvermogen.

Vervolg dit pad dat naar links afbuigt en breder wordt.

Dit is een laan met zomereiken en herinnert aan de tijd dat het hier een landgoed was. Ook opvallend zijn links de begroeide stuifduinen. Kijk ongeveer halverwege deze eikenlaan eens omhoog en zie hoe de grote bonte specht in een Amerikaanse eik nestgaten heeft gemaakt. De grote bonte specht is te herkennen aan het zwart-witte verenpak. Hij laat zich horen door een snelle luide roffel op een boomtak of door zijn luide alarmroep tsjik - tsjik. Deze vogel leeft van insecten die hij achter en tussen de boomschors vindt. Hij broedt in een nestholte die in een boom wordt uitgehakt.

Ga op een schuine kruising naar rechts (richting hek). Ga bij het einde (bordje ruiterspad) linksaf, het brede pad in (in het verlengde van het hek). Ga daarna het eerste pad rechtsaf. Aan je linkerhand in de diepte, is een zogenaamde sprenghoeft. Een gegraven bron waar het grondwater wordt bereikt. Van de kop voert een eveneens gegraven waterloop naar zijn bestemming, meestal een watermolen. In dit geval, van de in 1867 gegraven Zwaanspreng, is de bestemming de watervoorziening van het Apeldoorns Kanaal.

Loop aan de rechterkant langs de sprenghoeft tot aan het fietspad. Aan deze kant van de sprenghoeft is te zien dat het water rood gekleurd kan zijn. Dit verschijnsel wordt op de Veluwe rodolm genoemd. Het ontstaat doordat er ijzer in de bodem aanwezig is in de vorm van huidjes om de zandkorrels. In het, uit de sprenghoeften tredende, grondwater is dit ijzer in een bepaalde verbinding opgelost. Door contact met luchtzuurstof in het stromende water, ontstaat een nieuwe ijzerverbinding, die onoplosbaar is en als bruine vlokke massa neerslaat. Ter plekke krijgen het beekwater en de bodem de kenmerkende roodbruine kleur.

Ga op het fietspad rechtsaf, terug naar het beginpunt.